

16 BÚCSU A JÓZSEFVÁROSBAN

A nagyváros falai közé is bemosolyog a naiv romantika búcsú napján, bár a búcsú igazi műője a falu. Ott, a templom ünnepe mellett a búcsú a látványosságok, élvezetek és szórakozások bevonulását jelenti, akárcsak a nagyvásár, amikor a város is elküldi a maga tarka rekvizitumait kegytárgyak, könyvek, nyalánkságok, kicsiknek és nagyoknak való játékszerek formájában a falunak. És a falu felnéz a búcsúra, amely magasabb kulturát hoz számára egy napra. A városban ennek valahogyan az ellenkezője történik. A városban a búcsú a primitív örömhöz való visszatérést jelenti, a bódék, a sátrak a templom körül, a tarka árúk, a sokadalom nem jelentenek meglepetést, tulajdonképpen semmi újat nem hoznak, hiszen minden, amit a búcsú kínál, megkapható bőven minden nap, akár élvezetről, látványosságról, vagy árucikkről van szó. És mégis a búcsúnak különös varázsa van a nagyvárosban is. A kőpaloták közepette, a fényes kirakatok, a zsúfolt áruházak szomszédságában a templom környékén felütött sátrak holmija vonzóbb, annak külön misztikus illata van, s ha ajándékba kapja valaki, nem egyszerű ajándékot kap, hanem búcsúfiát.

A főváros modern légkörében és kábító zűrzavarában is változatlan népszerűséggel színesednek ki időszakonként a búcsúk, amelyek sorában a józsefvárosi legutóbb, a tavaszi varázs hónapjában, májusban zajlott le. A zajlás itt azután nem sablon, mert a jókedvnek, amelybe az ifjúságon keresztül beleolvad mindenki, magasra esapnak a hullámai. A plébánia-templom környéke esupa tarka szín és kavargó mozgalom, amely

Szívek vására

utcák hosszán messzire árad s eljutnak a színfoltjai szerte a fővárosba, egy-egy papírsapkás legény, mézeskalács szívet szorongató kislány, vagy a garázda fickó formájában, aki a kereplőjét a fülünk mellett forgatja meg, amikor gyanútlanul sétálunk. Nem szabad haragudni ezért: búcsú van a Józsefvárosban. Legokosabb, ha az ember úgy ellensúlyozza a jármát, amellyel a sipok, trombiták, kereplők és csörgők remegtetik meg a levegőt, hogy maga is vesz egy papírkigyót és belefúj, hogy hosszan kinyúlva belevisítsa az arcába a szőke hölgynek, akit máskor alázatos kezeit csókolommal köszöntünk. De ma ő sem haragszik: búcsú van a Józsefvárosban.

No, adja húsz fillérrért?

A csodaköszörűs

Az inkák kincse

Már a jövődöt is gép mondja